

זהר הקדוש עם ביאור הכתר והכבוד

שבועות + שייכות התורה לישראל ולא לאומות

מקושר יצחק שהוא סוד הגבורה, **חמא קודשא בריה הוא בההוא דרועא** - ראה הקדוש ברוך הוא באותו הזרוע, **דמא בישא דהוה מתרבי מתמן** - דם רע שהיה מתגדל בזרוע שמאל דז"א, והם המוחין דקטנות שיש בהם אחיזה לחיצונים, והוא עשו שהיה לו יניקה מזרוע שמאל דז"א, **אמר אצטריף לי לברא וללפנא דרועא דא** - אמר הקדוש ברוך הוא, אני צריך לברר וללכד זרוע זו ממוחי הקטנות שבה, ועל ידי זה לבטל את אחיזת הקליפות שבקדושה, כי מיעוט הדם הוא תיקונו, כאדם הגונח מריבוי דם שההקזה רפואה לו. **ואי לא ימאיף ההוא דמא בישא** - ואם לא יושפל ויתמעט אותו הדם הרע, כלומר ואם לא יושפלו וידחו מוחי הקטנות למטה, **יפגים פלא** - יפגום את הכל. **אבל אצטריף לברא מהכא פל פגימו** - אמנם צריך לברר מכאן את כל הפגמים, על ידי שארתיקם מחלקם שבקדושה.

אחר שביאר שבבוא מוחין דגדלות, נדחים מוחין דקטנות ומתבטלת אחיזת החיצונים מז"א, מביאר הטעם בטענתו של סמ"ל כששאל מה כתיב בה, ולכן ענה לו הקב"ה דבר שהוא אומנותו שאחר שיקבלה לא יוכל לעסוק בה עוד, ועל כן סרב לקבלה, ובוה סרה אחיזתו ממקום הקדושה.

מה עבד - מה עשה הקב"ה, **קרא לסמאל ואתא קמיה** - קרא לסמאל ובא לפניו, **ואמר ליה** - ואמר לו האם תבכי אורייתא דיילי - תרצה לקבל את התורה שלי. **אמר סמאל מה פתיב בה** - מה כתוב בה. **אמר ליה** אמר לו הקדוש ברוך הוא, כתוב בה (שמות כ יג) **לא תרצח**, ואז דליג קודשא בריה הוא לאתר דאצטריף - דיליג הקדוש ברוך הוא למקום שהוצרך לו, כלומר שבמכוון אמר לו לא תרצח, כי הוא היה סבור שיוכל להמשיך ולהרוג גם אחר קבלת התורה, כמו שהיה בזמן ששלטו הדינים שהם מוחין דקטנות, ובא הקב"ה להשמיעו שאחר קבלת התורה לא יוכל להרוג, כי כיון שבאים מוחין דאבא שהם רחמים וחסד, כבר לא יוכל להמשיך במעשיו. על כן **אמר סמאל חס ושלום** שאקבל את התורה, שהרי מוחי אבא מבטלים את אחיזת החיצונים ותבטל שליטתי מהעולם. על כן **אורייתא דא דילך היא ודילך יחא** - תורה זו שלך היא ותשאר שלך, **לא בעינא אורייתא דא** - אין רצוני לקבל תורה זו.

אחר שביאר טעם סירובו של סמאל לקבל את התורה, כי בזה כבר לא יכל לעסוק בהרג ואכזר, עוד מביאר טעמו, כי בקבלת התורה יתבטל שלטונו מהעולם ומאחיזתו ככוכב מאדים שמשם ההריגה והרציחה.

ועוד **אתיב** - השיב סמאל, **ואתחנן קמיה** - והתחנן לפני הקדוש ברוך הוא, שלא יתן לו את התורה. **ואמר מאריה דעלמא** - אדון העולם, **אי את יתבה לי** אם אתה נותן לי את התורה, **פל שלטנו דילי אתעבר** - כל השלטון שלי יעבור מהעולם. **דהא שלטנו דילי על קטולא איהו** - שהרי השלטון שלי הוא על ההריגה והחרב, ואם אקבל את התורה, **קרבינ לא יהון** - לא יהיו מלחמות. וכמו כן **ושלטנו דילי על ככבא דמאדים** - והשלטון שלי הוא על כוכב מאדים שמשם השפיכות דמים, **אי הכי** - אם כן, איני יכול לקבלה כי בקבלתה **פלא**

אחר שביאר שאין הקב"ה נגלה על אומות העולם בדברו עמו, יבאר עתה מהו זה שכתוב וזרח משעיר למו, והופיע מהר פארן, כי הופעת וזריחת הקב"ה על ישראל לתת להם את התורה, היתה משעיר ומפארן.

כד אתא רבי שמעון - וכשבא רבי שמעון **אתא ושאל מלה כמלקדמין** - בא רבי יוסי, ושאל אותו את השאלה כמתחילה, **אמר ליה** - אמר לו רבי שמעון **הא שאלתא דא אתאמרא** - הרי שאלה זו נאמרה והתיישרה, כי מה שכתוב (דברים לג ב) **ה' מסיני בא** ולא כתוב לסיני, הוא **כמה דאת אמר** - כמו שאתה אומר (שמות ט ט) **הנה אנכי בא אליך בעב הענו** וזה נאמר במתן תורה שהקב"ה התגלה לישראל בהתלבשותו בעב הענו, **ומסיני בא ואתגלי עליהו** - ומסיני בא ונגלה עליהם, כי הר סיני הוא המלכות, וזעיר אנפין התלבש במלכות והדיבור היה יוצא על ידה, וממנה הופיע ה' ונגלה עליהם. ולכן כתוב ה' מסיני בא. ובה מתורצת הקושיא מה הטעם שכתוב **וזרח משעיר למו** ולא לשעיר, כי משעיר הופיע ה' על ישראל, כלומר **ממה דאמרו בני שעיר דלא בעאן לקבלא** - ממה שאמרו בני שעיר שאינם רוצים לקבל את התורה, **מהאי אנהר לון לישראל** - מזה עצמו האיר להם לישראל, והוסיף **עליהו נהורא וחביבו סגיא** - והוסיף עליהם אור וחביבות יתירה. **אוף הכי הופיע ואנהר לישראל מהר פארן** - וכמו כן הופיע והאיר לישראל מהר פארן, כלומר **ממה דאמרו בני פארן דלא בעו לקבלא** - ממה שאמרו בני ישמעאל היושבים בפארן שאינם רוצים לקבל את התורה. **מהאי אוסיפו ישראל חביבו ונהירו יתיר פדקא יאות** - מזה עצמו הוסיפו ישראל חביבות והארה יותר כמו שראוי להיות, כיון שעל ידי זה ניתן להם בשלימות חלק הקדושה של אומות העולם.

אחר שביאר מהו הכתוב 'זרח משעיר למו', שמדברי האומות שאמרו שאינם רוצים לקבל את התורה נוספה חביבות והארה לישראל, ועתה עוד יבאר מעלת התורה מאין מקורה, ובוה יתבאר מדוע לא היו האומות שייכים בה, וכל הצורך במה שחזיר הקב"ה אחריהם היה כדי לסלק מאחיזתם בה.

וממשיך רבי שמעון ליישב את קושיות רבי יוסי ואומר לו, **ומה דשאלת - ומה ששאלת על ידא דמאן אתגלי עליהו** - על ידי איזה נביא דיבר עמהם, **רזא עלאה איהו** - סוד עליון הוא, **ואתגלי מלה על ידך** - והתגלה הדבר על ידך. **כי אורייתא נפקת מרזא עלאה** - התורה יצאה מיסוד דאבא שהוא סוד עליון, **דרישא קדישא דמלכא סתימא** - של ראש המלך הקדוש, כלומר דעת דזעיר אנפין ששם מלושב ונסתם יסוד אבא. ואחר שנכנס יסוד אבא ברישא דז"א, אזי נדחים מוחי הקטנות לחג"ת שלו, שהם מקום הזרועות והגוף ושם נאחזו עשו וישמעאל, ועתה מביאר סדר ירידת מוחין דקטנות בזעיר אנפין.

אחר שביאר שעל ידי כניסת מוחין דגדלות נדחים מוחי הקטנות לזרועות דז"א, יבאר עוד איך היו אחזים שם עשו וישמעאל, והקב"ה רצה לסלקם מאחיזה זו. **כד מטא לגבי דרועא שמאלא** - כשבאו מוחי הקטנות לזרוע שמאל ששם

אחר שביאר שאין רצונו של סמ"ל לקבל את התורה ונשאר אחוז במוחין דקטנות, מבאר עתה שבוה סרה אחיזתו מהתורה לגמרי, שהיא מצד מוחין דגדלות דאבא, שאינם משמשים יחד עם מוחין דקטנות. ומבאר עוד עצתו איך יסכימו ישראל לקבלת התורה והוא קיים את עצתו בראשונה וזה מה שכתוב 'זרח משעיר למו'.

אתבטל מעלמא - כל כחי יתבטל מהעולם. וממשיך סמ"ל בדבריו ואומר **מאריה דעלמא - אדון העולם, טול אוזייתך - קח את התורה שלך, ולא יהא חולקא ואחסנא לי בה - ולא יהיה לי חלק ונחלה בה.**

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל ולא בעית למהוי לך בה**

אחר שביאר טענת סמ"ל שהתורה אינה ראויה לו כי לא יוכל לעסוק במלאכתו מלאכת ההריגה, מבאר עוד את הצעתו שבני ישראל יקבלוה, ומבאר איך היתה כונתו להרע לישראל בזה, אמנם אחר שהתבטלה עצתו נאמר 'זרח משעיר למו' שמדברי סמ"ל עצמו, ניטנה התורה לישראל.

חולקא - הואיל ואינך רוצה שיהיה לך חלק בה, **אתעבר מנה בכלא -** תעבור אחיזתך ממנה לגמרי, כלומר שלא תהיה לך אחיזה בתורה כלל. **אמר סמאל יאות טוב הדבר. אמר ליה -** הקדוש ברוך הוא,

הואיל וכן - כיוון שכך הוא, **הב לי עיטא -** תן לי עיצה, **איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר -**

איך אעשה שיקבלו אותה בני יעקב כמו שאמרת שהיא ראויה להם. **אמר ליה -**

אמר לו סמ"ל **מאריה דעלמא -** אדון העולם, הנה כדי שירצו בני ישראל לקבל את התורה, **אצטריף לשחדא לון -** צריך לשחד אותם, ועל כן **טול נהורא מנהירו דחילי שמיא -** טול אור מאור המלאכים

צבא השמים, **והב עליהו -** ותן את ההארה הזו עליהם, **ובדא יקבלון לה -** ובוזה יקבלו אותה כי על ידי זה יתקדשו גם בגופם כמו המלאכים. **והא דילי יהא בקדמיתא -** והאור שלי יהיה ניתן עליהם בתחילה, קודם שיאיר עליהם אורו של הקב"ה. וכך עשה הקדוש ברוך הוא,

אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה - והפשיט מסמאל את אור הקדושה שחפה עליו, **והב ליה -** ונתן אותו להקדוש ברוך הוא, **למיהב לון לישראל -** כדי שיתנו לישראל, **הדא הוא דכתיב -** וזה שכתוב 'זרח משעיר למו', כלומר **משעיר ממש, דהיינו ממי שנקרא שיער דא סמ"ל -** זה סמ"ל, **דכתיב -** כמו שכתוב (ויקרא טז כב) **'ונשא השעיר עליו, ונאמר על שיער יום הכיפורים השלוח לעזאזל להיות לחלקו של סמ"ל**

הרי שכן שמו, ועתה הוא ביאור הכתוב 'זרח משעיר למו', כלומר מסמאל"ל הנקרא שיער, ממנו האיר **למו לישראל -** להם לישראל.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אתבטל מעלמא. מאריה דעלמא, טול אוזייתך, ולא יהא חולקא ואחסנא לי בה.

אבל אי ניהא קמה, הא עמא בנוי דיעקב, לון אתחזי. ואיהו חשיב דהא דלפורא אמר עליהו. ודא הוא 'זרח משעיר למו', משעיר ממש נפק נהורא לון לישראל. אמר סמ"ל ודא, אי בנוי דיעקב יקבלון דא, יתעברון מעלמא, ולא ישלטון לעלמין. אתיב ליה פמה זמנין ואמר דא, אמר ליה אנת בוכרא, ולך אתחזי. אמר ליה, הא ליה בכירותא דילי, והא אודבון ליה, ואנא אודייתי. אמר ליה הואיל ולא בעית למהוי לך בה

חולקא, אתעבר מנה בכלא, אמר יאות. אמר ליה, הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

והרי היא - והרי היא **והא אודבון ליה -** והא אודבון ליה **והא אודיית -** ואני אודייתי - ואני הבכורה.

אמר ליה - אמר לו הקדוש ברוך הוא **הואיל וכן, הב לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בנוי דיעקב דאת אמר, אמר ליה מאריה דעלמא, אצטריף לשחדא לון, טול נהורא מנהירו דחילי שמיא, והב עליהו, ובדא יקבלון לה, והא דילי יהא בקדמיתא. אפשיט מניה נהירו דחפיא עליה, ויהב ליה, למיהב לון לישראל, הדא הוא דכתיב 'זרח משעיר למו', משעיר ממש, דא סמ"ל. דכתיב (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר עליו, למו לישראל.**

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והנבוא" >
 ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 | אידופה 0176-8806-44-20 | ארה"ב: 437-0054 (718) | להשיג בחנויות הספרים המובחרות